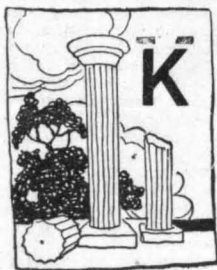

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ MAX PEMBERTON

ΕΝΑ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΣ ΕΓΚΛΗΜΑ

ΑΠΟΙΑ νύχτα, κόντευαν σχεδόν μεσάνυχτα, ο υπηρέτης μου ήθεσε και με έζητησε, λέγοντάς μου :

—Μιά νέα ήρθε, κύριε, και έπιθυμεί να σάς μιλήσει !.. Είναι, λέει, μεγάλη ανάγκη να σάς δει !..

Συνηθισμένος από το επάγγελμά μου — ήμουσι τότε ιδιωτικός ντέτεκτιβ, αναγνωρισμένος από την άγγλική αστυνομία — σπρώχτηκα χωρίς δυσφορία και τρέθηκα πρόωρα. "Επειτα μπήκα στο γραφείο μου, άνοιξα βρήκα να με περιμένει μία νέα, χλωμή, ταραμένη, αλλά και πολύ όμορφη. —Με συγχωρείτε, κύριε, μου ψιθύρισε δειλά, μόλις μ' είδε. Σάς άνησυχώ σε τό-

σο ακαταλληλή ώρα, αλλά δέν μπορώ ν' άνδξέσω περισσότερο στην ά- γωνία μου !.. Κι' ήρθε να ζήτησει τη συνδρομή σας !..

—Καθίστε, μίς ! τής είπα, δείχνοντάς της ένα κάθισμα.

Και άφου κάθησε άντικρι μου, πρόσθεσε :

—Σάς άκούω !.. Διηγηθήτε μου με την άνεσή σας από πού σάς συμβάνει !..

"Η δεσποινίς έπαιξε κάποιο στεναγμό και άρχισε να μου λέει με τρα- μάγινη φωνή :

—Λέγομαι "Έλλην Μάκ - Νάχτεν. Είμαι δικτυολογός σε κάποια έταιρεία... "Ακούσατε, κύριε, να μιλήσω σχετικά με το ναυάγιο του Ι- διωτικού γιούτ «Άϊρονσάϊδ» ;

—Ναί, κάτι διάβασα στις έφημερίδες ! ψιθύρισα παραξενεμένος γιά την άπροσδόκητη ερώτηση τής μίς Μάκ - Νάχτεν. "Αν δέν γελιόμην, αυτό το γιούτ άνηκε στον κ. Λουξίλ. Το όδηγησε μόνος του, κατά μή- κος των άβηδων του Ταμέσως, έτ... Έγινε η σύγκρουσις μ' ένα άλλο πλοίο !.. Κι' ο κ. Λουξίλ σώθηκε ως έκ θαύματος, ενώ το μικρό του γιούτ βυθίστηκε άμέσως !.. "Ετσι τέν ένε ;..

—Χμ ! Έκανε με άγωνιάδη διάστημα, η δεσποινίς "Έλλην. Πολύ φο- βόμια, κύριε μου, ότι δέν είναι ά κ ρ ι β ό ρ ης έτσι !..

Και χλωμάζοντας, σαν νεκρή, στριφογυρίζε το μαντήλι της στα γέ- ρια τής, μη τολμώντας να προχωρήσει...

"Υποψιάστηκα άμέσως κάποιο μυστήριο. Και γιά να ένθαρσύνω τή νέα να μου έξηγηθή σαφέστερα, τής άρίστηκα δις θά ητηρούσα από- λυτη έγκριθεία γιά δια θα μου έλεγε...

—Ιδού, κύριε, τί μου συμβάνει !.. ψιθύρισε έπιτέλους εκείνη, χί- νοντας ξαφνικά άφθονα δάκρυα. Είμαι αρ- ραθωνιασμένη χωριά με τόν νεαρό διευθυ- ντή και μέτοχο τής έταιρείας, στην όποία έρ- γάζομαι. Δηλαδή με τόν κ. Ρόμερτετ Χάιντς.

—Ποιόν ; δίκωφα σαρτώντας. Ατόν που έξαφανίστηκε πρό ήμερών, δίχως να γνωσθούν άκόμη τά ίχνη του ;

—Μάλιστα, κύριε. Λοιπόν, άκούσατε να δήτε. Πρό είκοσι ήμερών, το βράδυ, μόλις τελευταία την έργασία μου, κατέβηκα κάτω. Κάνα - δυο τετράγωνα πύ πέρα από την έξώπορτα του γραφείου μας με περίεμεν ο άρραθωνιαστικός μου, όπως συνήθιζε να κά- νη, γιά να μη μιάς ακολογούν οι άλλοι ύ- πάλληλοι. "Αντί όμως να πάμε σε κανένα κέντρο να φάμε, μου είπε, σαν να βιαζόταν: «Μικρούλα μου "Έλλην, άπόψε θα πιάς να κοιμηθής νωρίς !.. "Εχω πολλές δουλειές σήμερα, καθώς κι' αβριο και μεθαύριο !.. Θά λείπω από το γραφείο αυτές τις δυό ήμερες, γιά ύποθέσεις τής έταιρείας, κι' έ- χω είδοσάμει σχετικά τους άλλους συνε- ταίρους μου. Δέν του ζήτησα περισσότερες έξηγήσεις, κύριε. Συνήθιζε πάντα να λείπει έτσι, γιά διάφορες έμπορικές ύποθέσεις και γι' αυτό - λιγνημένη μογάχα που δέν θα τόν έβλεπα γιά δυό μέρες - τόν φίλησα και τόν καληνύχτισα. "Οτόσο, πέρασαν κι' ή δυό, κι' ή τρις, και τέσσερες άκόμη ή- μέρες, φέλιος ο Ρόμερτετ να φανή !.. "Όλοι άνησυχάσαμε στο γραφείο. Με τρόπο, μω- σόνεκα από την άγωνία μου, ρώτησα τους άλλους συνεταίρους σε τί ύποθέσεις μπορού- σε ν' άπορροφηθή τόσο ο Ρόμερτετ, ώστε ν' άργοπορήσει έτσι να φανή. "Αλλά κι' έ- κείνοι άπορούσαν. Είχε βέβαια με πολλές σκοτούρες να καταπαστή ο άγαπημένος μου, αλλά πάλι δέν έπρεπε ν' άγρήνη και τόσο πολύ !.. Είδοσάμους την άστυνομία, αλλά όλες ή έρευνές της βγήκαν άκαρπες. Κανέναν δέν είχε δη πουνθένά τόν κ.

Ρόμερτετ Χάιντς ! Τέλος, μία βραδιά, πρό δέκα ήμερών, σταμάτησα σ' ένα περίεργο ν' αγοράσω ένα μολύβι !.. Πιερίτθ έννοιατά να σάς πω πόσο με είχε έξαντλήσει αυτή ή πολήμερη άγωνία μου γιά την τό- χη του άγαπημένου μου, καθώς κι' αυτή ή βασιαντική άβεβαΐσθη γιά τή ζωή του. "Εκεί λοιπόν τόν ο περιπετειώχος έφραχνε να βρή τή μάσκα του μολυβίου που ήθελα, το μάτι μου έπεσε τυχαία στον τίτλο μιάς έ- κρης ελήσιως κάποιος έφημερίδος. Κι' ο τίτλος άπέλεγε τά έ- ξής : «Ναυάγιο Ιδιωτικής θαλαμηγού, χωρίς εύτυχώς άνθρώπινα θύ- ματα. Μηχανικά τότε διάβασα και τις έξής λεπτομέρειες : "Οτι ο δι- κηγόρος κ. Λουξίλ, οδηγώντας τή θαλαμηγού τον κατά τή νύχτα στον Ταμέσι, έπεσε θύμα συγκρούσεως με μία μεγάλη φορητή μοσάν. "Η μικρή θαλαμηγός βυθίστηκε άμέσως, ενώ ο κ. Λουξίλ πρόλαβε να σω- θή !.. "Αμέσως, κύριε, σάρτησα από άόριστο δυο και δυάρεστο προσί- σθημα ; Θυμήθηκα δις μεταξόν των άλλων πολλών έργασιόν που είχε ο άγαπημένος μου, ήταν κι' ή έξής : Θά πήγαμε να συναντήση τόν ιδιαίτερο δικηγόρο τόν κ. Λουξίλ, γιά να κανόνισή μαζί του μερικέ χρηματικές ύποθέσεις ! Σάν άλαμιασμένη έπρεξε στην άστυνομία κι' άνομόνοσα αυτή την πληροφορία. "Ο κ. Λουξίλ, εκλήθη, ρωτήθηκε από τόν άστυνόμο, αλλά δήλωσε δις είχε να δη κάτου τρεις μήνες τόν κ. Χάιντς. Καί, εν' η άλήθεια, είχε άλλοτε μαζί του πολλές χρηματικές δοσοληψίες ! "Αλλά κατά την τελευταία εκείνη συνάντησί του, ο μνη- στευθί σ' αυτόν τόν δικηγόρο τόν κ. Λουξίλ, το οποίο είχε έπι- στευθί σ' αυτόν τόν δικηγόρο τόν κ. Λουξίλ, έστειλε κι' έφερε το βιβλίο των δοσοληψιών τόν, στο όποιο φανόταν καθαρά ή έξοφλη- τεύ ύπογραφή του μνηστήρος μου ! Φυσικά, ο άστυνόμος ούτε κι' έπέ- μενε περισσότερο να ένοχλήση τόν κ. Λουξίλ ! "Αλλά έγω, κύριε, ήρθε σε σάς γιά να σας έπιστευθώ αυτούς τους μυστικούς μου φόβους. "Ε- χω άπόλυτη πεποίθησι, χωρίς δυτυχώς και καμιά απόδειξη, ότι ο κ. Λουξίλ, ά σ φ α λ ή ς κ α τ ε τ ξ ε ρ η γιά την έξαφάνισι του ά- γαπημένου μου !..

"Η μίς Μάκ - Νάχτεν έπαυσε πετά να μιλάη, και τά δάκρυα κύλισαν άφθονότερα στα μάγουλά τής.

"Είνατε σκεπτικός και μπερδεμένος. Τι να τής έλεγα ; Τά γεγονότα έδειχναν έντελώς άσχετο τόν κ. Λουξίλ από την έξαφάνισι του κ. Χάιντς. Από τ' άλλο μέρος πάλι τά άόριστα προασημάτια τής ηγής τής μίς Μάκ - Νάχτεν έπέμεναν να τόν παρουσιάζουν δις εκάτι θα έξη- ρον σχετικά... "Ασφαλώς θάπρεπε κι' έγω - κι' ο καθένας στη θέσι μου - να είμαι πολύ άφελής, γιά να δώσω προοχή στα νερελάθη προασημάτια μές εδίστηθης δεσποινίδος, παραγνωρίζοντας τή σο- βαρότητα τής πραγματικότητος.

"Οτόσο, ένα άλλόκοτο πράγμα μου συνέβη !.. Κάτι το άκαθάρτο, με άνάγκασε κι' έμένα να δώσω σημασία στις έκμιστηρησεις αυτές τής δεσποινί- δος Νάχτεν, και μάλιστα ν' άπορροφηθώ βαθειά, συζητώντας τες μέσα στο μυαλό μου !.. Κι' έπιτέλους είπα :

—Δεσποινίς, στις εκμιστηρησεις σας δυό πράγματα βρήκα κάπως σοβαρά : Πρώτα τις χρηματικές δοσοληψίες του μνηστήρος σας με τόν κ. Λουξίλ. Κι' ύ- στερα, τή σύμπτωση - άόριστη δυτυχώς - του ναυαγίου τής θαλαμηγού του άρι- θώς κατά τις ήμέρες αυτές τής έξαφάνι- σεως του πλείστου μου. "Ησυχάζει τώρα. Πηγαίνετε στο σπίτι σας να κοιμηθήτε, κι' έγώ, από αύριο πρωί κιάλας, θα άσχο- ληθώ με την ύπόθεσί σας !..

"Ενα πτώμα νεαρού άνδρός ήταν έσπλωμένο στο κάτω μέρος τής σκάλας...

Τή νύχτα μου την πέρασα έντελώς άπ- νους. Κάτι το άλλόκοτο κι' άπροσέοιστο κι' έπορχε να σκέπτομαι διαρκώς τή βυθισμένη θαλαμηγού, σαν να ήταν εκεί ή λύσις του μυστηριώδους αίνιγματος. Και το πρωί, μηχανικά, αλλά άστανανητα, τρέβησα σ' έναν έμπορο ναυτιών ειδών, άτον νοκέσσα ένα μικρό πλοίο συνεργείο σκαφάνδρων γιά καταδύσεις στο νερό.

Κατόπιν πήγα στο «Γραφείο Ναυτιλια- κής Κινησεως του ποταμού Ταμέσως». Έ- κει έμπα άκριβώς τή θέσι, στην όποία είχε βυθισθή ή θαλαμηγός. "Επειδή ήταν πολύ μικρή, ή "Αρχές δέν είχαν καταπα- στή με την άνέγκισή της, γι'αυτί δέν έπιό- διζε καθόλου τόν πλοτον των άλλων σκα- φών στα βαθειά νερά του σημείου εκείνου.

Και κατά το άπόγευμα, μαζί με τους έργάτες του πλωτού συνεργείου, πήγα στο σημείο εκείνο του ποταμού. "Εκεί ντύθηκα το σκάφανδρο μου, έφεδιάστηκα μ' ένα τσεκούρι κι' ένα ήλεκτροκόπο φανάρι και σε λίγα λεπτά τής ώρας ήμουσι κιάλας κά-

ΤΑ ΕΙΣ ΒΙΒΛΙΑ

ΔΩΡΑ ΜΑΣ

“Όπως σάς υποσχεθήκαμε, το «ΜΠΟΥΚΕΤΟ» και η «ΟΙΚΟ-ΓΕΝΕΙΑ» ήρχισαν την διανομή εις τους αναγνώστας των σειρών περιφήμων άριστουργημάτων της ξένης φιλολογίας. Τα πρώτα βιβλία, τα όποια διανέμονται ήδη στους αναγνώστας των περιοδικών μας, είναι το ύπεροχον αισθηματικόν άριστούργημα του ΑΛΦΟΝΣ ΚΑΡ

“ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ”

Και το άριστούργημα του ρωμαντισμού

Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ”

Τοῦ ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ, υιοῦ

Ἐπίσης άρχισε ἡ διανομή τοῦ άριστουργήματος τοῦ ΑΒΒΑ ΠΡΕΒΩ

“ Η ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΩ ”

“Όπως σάς είχαμε είδοποιήσει, γιά ν' ἀποκτήσετε τὰ άριστουργήματά μας, πρέπει ν' ἀποκόπτετε ἀπό τὸ «Μπουκέτο» ἢ τὴν «Οἰκογένειαν» 4 ἐκ τῶν δημοσιευομένων εἰς τὴν 3ην σελίδα τοῦ ἐξωφύλλου δελτίων καὶ νὰ τὰ φέρετε εἰς τὰ Γραφεῖα μας, καταθέτοντες συγχρόνως καὶ 8 δραχμάς.

Ἔτσι, μ' ἕνα ἐλάχιστον ποσόν, μετ' ἓν πέμπτον τῆς τιμῆς τοῦ βιβλίου, ἀποκτᾶτε βιβλία κομψά, ἐκ 300 περιποῦ σελίδων ἕκαστον, ἀποκτᾶτε τὰ «ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ», ὅπως δικαίως ὠνομάσθησαν τὰ ἔργα τοῦ σᾶς χαρίζομεν.

Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀναγνώσται μας θὰ προσκομιζοῦν τὰ 4 δελτία καὶ τὰς 8 δραχμάς εἰς τὰ Ὑποπρακτορεῖα τῶν Ἐφημερίδων καὶ θὰ λαμβάνουν τὰ βιβλία των.

Ἐπίσης ἀπὸ τὰς 15 Ἰουνίου ἤρχισε ἡ διανομή τοῦ άριστουργήματος τοῦ ΑΛΜΑΡΤΙΝΟΥ :

ΓΡΑΤΣΙΕΛΛΑ

Τὸ άριστούργημα αὐτὸ τοῦ Λαμαρτίνου ἐστάλη καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας. Ἡ διανομή του ἔχει ἤδη άρχίσει.

Ἐπίσης ἐτοιμάζονται τὸ αισθηματικὸ άριστούργημα τοῦ ΑΛΦΡΕΔΟΥ ΜΥΣΣΕ

“ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ,”

καὶ «Ο ΕΡΩΣ ἸΟΡΙΑΜΒΕΥΕΙ»

τῆς ΝΤΕΛΛΥ, κτλ. κτλ.

Ἡ εὐκαιρία δηλαδὴ εἶνε ΜΟΝΑΔΙΚΗ.

Οἱ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ ἀναγνώσται τῶν περιοδικῶν μας πρέπει νὰ στέλνουν, μαζὺ μετ' ἃ δελτία καὶ τὰς 8 δραχμάς, καὶ τὰ ἔξοδα ἀποστολῆς τῶν βιβλίων, καὶ τοῦτο, διότι θὰ ἴητο λίαν ἐπιζημία διὰ τὸ Γραφεῖον μας μία τοιαύτη ἐπιβάρυνσις. Εἰς τὰς πόλεις τοῦ Ἐξωτερικοῦ οἱ ἀναγνώσται Ὑποπρακτορεῖα τοῦ Κεντρικοῦ Πρακτορείου Ἀθηνῶν, ὁ ἀναγνώσται μας θὰ παραλάβῃ τὰ βιβλία των ἀπὸ τοῦ κ. κ. ὑποπράκτορος.

Τὰ δελτία δημοσιεύονται εἰς τὴν 3ην σελίδα τοῦ ἐξωφύλλου.

τω στὸν πνθμένα τοῦ ποταμοῦ. Ἐξ αἰτίας τοῦ μεγάλου βάθους καὶ τῶν βρώμων νερῶν του, ἀπόλυτο σκοτάδι βασίλευε καὶ κάτω. Ἄναγα τὸ φανάρι μου. Τὸ ζσηρό του φῶς ἔσπριχνε δέσμες ἐκτυφλωτικῶν ἀκτίνων γύρω μου. Ψάρα μικρά καὶ μεγάλη μετ' ἰσχυρίσταν ἀμέσως, καθὼς ξεπεταγόντουσαν ἔντρομα ἀπὸ τοὺς βούρκους τοῦ βυθοῦ...

Συγκλημένος βαθεῖα ἀπὸ τὸ μυστήριον ἐκεῖνο τῆς ἀλόγητης οὐχὴς γύρω μου, τράβηξα πρὸς τὸν σκοτεινὸ ὄγκο τῆς βυθισμένης θαλαμηγοῦ... Ἐβλεπα ἤδη τὸ ὄνομά της «Αἰρονσαῖδα», μετ' ἡσυχά γράμματα γοημένο, στὴν πρόκληση καὶ στὴν πλῶχη της. Καὶ μετ' ἡσυχίας πού εἶχε ἀποκτήσει εἰς τὴν κινήσει μου ἀπὸ προηγουμένως ἰσορροπίας ἔρευνές μου, σκαρφάλωσα εἰς τὸ πλοῖαρι καὶ ἄρχισα νὰ ψάχνω τὸ κατάστρωμα καὶ τὴν διὰ καμπίνας του. Ἀκαρπες ἦ ἔρευνές μου. Ἐτοιμαζόμενον ν' ἀνεβῶ, μὰ θυμίσθηκα καὶ τὸ ἀμάρτιον. Ἀπὸ τῆς σιδερένιας τοῦ σκάλα κατακόμισα ὡς ἐκεῖ. Καὶ παρευθὴς μούγκρισαν πηχὰ καὶ τινάχτηκα πρὸς τὸ πῶμα κατατρομαγμένος : Ἐνα σῶμα νεαροῦ ἀνδρὸς ἴσαν ἔαυτοῦ... ἐν τὸν αὐτὸ μέρος τῆς σκάλας....

Μόλις συνήλθα ἀπὸ τὴν ταραχὴ μου, διεύθηθα πρὸς τὸ πῶμα αὐτὸ τῆς δέσμης τῶν ἀκτίνων τοῦ φαναρίου μου. Ἦταν παραμορφωμένον ἀπὸ τὴν ἀποσιπῆσα, φουσκωμένον ἀπὸ τὸ νερὸ ποὺ εἶχε καταπαύει καὶ ἕνα ἄλαφρὸ στρώμα βούρκου τὸ σκέπαζε παντοῦ... Ἐσκυθα, καὶ τρέποντας τὰ δόντια μου ἀπὸ φρίκη, τοῦ καθάρια, τοῦ πρόσωμο καλὰ. Μία φριχτὴ πληγὴ, ἴσως ἀπὸ σίδηρο ἢ ἀπὸ σφυροῦ, ἐσχώριζε ἐκεῖ εἰς τὸ μέτωπό μου. Κι' ἀνίκανος περὶ νὰ μείνω περισσότερο στὸν ἵγρο ἐκεῖνο τάφο, ποῦ πικρανε κολασμένες ἀποχρώσεις ἀπὸ τὸ παιχνίδισμα τοῦ φωτός μέσα εἰς τὰ θοὰ νερά του, τράβηξα βίαια τὸ σχοινί, γιά νὰ με ἀνεβάσω, με σολιπόθημο, ἄπάνω....

Μετ' ἅπασαν μυστικότητά, ἡ Σκότλαντ - Γυὰρὸς ἀνέμου ἀργότερα τὸ φρυγτὸ ἐκεῖνο πῶμα. Ἦταν ὁ κ. Ρόμπερτ Χαίλντς !..

Ὁ κ. Λουῖζιλ συνελήφθη. Μπρὸς τὸ ἄψυχον κορμὶ τοῦ τραγικοῦ καὶ παραμορφωμένου θήματος τὸ ἀναγκάστηκε νὰ ὠμολογήσῃ τὴν ἔνοχον του. Εἶχε καταχρασθῆ τὰ χρήματα τοῦ θήματος... Εἶχε στενοχωρηθῆ ἀπὸ τὴν ἐπιβουλήν του νὰ τοῦ τὰ ἐπιστρέψῃ. Κι' ἀπέλασμένος περὶ, τὸν παρέσυρε κρυφὰ εἰς τὴν θαλαμηγοῦ του, δῆθεν γιά νὰ συζητήσῃ γιά τὴν τελευταία φορὰ τὸ ζήτημα αὐτό...

Ἐκεῖ τὸν σκότωσε μετ' ἑαφικῶν χτύπημα εἰς τὸ κεφάλι του, καθὼς τὸν χτύπησε μ' ἕναν σιδερένιον λούτιον. Κανένας δὲν εἶχε εἶδῆ τὸ θῆμα νὰ ἐπιβιβάζεται εἰς τὴν μικρὰν θαλαμηγοῦ τοῦ Λουῖζιλ. Γιά νὰ ἐξαφανισθῆ κατ' ἴχνη τοῦ ἐγκλήματος, ὁ Λουῖζιλ ἐπίτηδες — μετ' ἡσυχίας στραβοθυμίας — ἔφριξε τὸ πλοῖαρι τοῦ ἀπάνω εἰς μίαν μαύνην καὶ προκάλεσε τὸ βύθισμα του μετ' ἰσχυροῦς αὐτῆς... Κι' ὕστερα, πλαστογραφώντας τὴν ἀπογραφήν τοῦ δυστυχικοῦ θήματος, παρουσίασε τὸ κλοισισαῖον χρῆσος τοῦ ἀπάνω τοῦ κανονικῶ ἐξωφλημένον !..

Δηλαδὴ ;

Δηλαδὴ, πρώτη φορὰ εἰς τὴν πολυχρόνιον ἐπαγγελματικὴν καριέρα μου, ποῦτιζε αὐτὸ τὸ ἀλλόκοτον : Νὰ βαδίσω, μετ' ἄλλα λόγια, εἰς τὴν τελειῶν ἀόριστων ψυχολογικῶν δεδομένων, γιά νὰ φτάσω εἰς τὴν χειροπιαστὴ ἀποκάλυψιν ἐνὸς τρομεροῦ ἐγκλήματος !..

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

Η ΘΕΡΜΟΓΗΣ ΤΩΝ ΦΥΤΩΝ

Ἦσως μερετὶ νὰ μὴ γνωρίζουν ὅτι τὰ φυτὰ ἀναδίδουν καὶ θερμότητα... Κι' ὅμως αὐτὸ εἶνε ἀληθινόν: Παρατηρήθησε ὅτι τὰ ἴμια δένδρα, δὲν προσβάλλονται τόσο πολὺ ἀπὸ τὴν παγωνιά, ὅσο προσβάλλονται τὰ βλαμμένα... Ἐπίσης τὸ χιόνιον λιώνει γρηγορότερα γύρω ἀπὸ τὰ ἴμια δένδρα, παρὰ γύρω ἀπὸ καμμίαν ἔρηκ καὶ ἀφιπλὴν κορυφάλα κομποῦ... Μερικὰ φυτὰ, ὡς τὸ μεσημέρι, γίνονται θερμότερα, ὅσο προχωρεῖ ἡ ὥρα. Καὶ ἀπὸ τὸ μεσημέρι καὶ ὕστερα θαμημῶν ψυχραίνονται. Τὴ μεγαλύτερη θερμότητα τὴν ἀναδίδει πάντα ὁ χυμὸς τῶν ἀρωματικῶν φυτῶν.

ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ

ΔΥΟ ΔΗΛΗΤΗΡ ΩΔΗ ΨΑΡΙΑ

Ἐνας Ἰταλὸς ἰατρός ἀνακοίνωσε ἔσχατος, ὅτι ἀνακάλυψε εἰς τὸ αἷμα τῶν ψελίων καὶ τῆς σμύρνας — θαλασσίον ψαρικὸν ὄμοιον μετ' ἐφείδι — δηλητηριώδες ὄμοιον παρόμοιον μετ' ἡτῆς ἐχιδνῆς !

Ἐννοεῖται ὅτι μόνον ὄμοιον τὸ χεῖμα εἶνε ἐπικίνδυνον. Γιατὶ ἂν βράσῃ, τὸ δηλητηριώδες καταστρέφεται εἰς θερμοκρασία 100 βαθμῶν. Ἐπίσης, δὲν ἔχει εἰς τὰ δόντια του γιά νὰ μᾶς δαγκάσῃ, ἀλλὰ μόνον μέσα εἰς τὸ αἷμα του.